

АПРИЛЪ

Априлий весело звъни:
шумете, полски равнини,
шумете, синори, ливади,
и вий, гори и ниви млади!

И нека само зеленѣе,
га класъ до класъ да се налѣе,
да блика обичъ, благодать,
по тоя чуденъ божи свѣтъ.

Надежди, мъжи, трудъ нелесенъ
да се превърне въ жътва, въ пѣсенъ. . .

Въ градинитѣ отъ сводъ до сводъ
на лѣто да узрѣе плодъ.

Да екне весело земята,
и веселъ день да спре въ сърдцата.

Априлий пѣе и звъни:
шумете, мои равнини!

И. Стубель

